

คำนำ

หนังสือกระบวนวิชา EA 437 (ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน) เล่มนี้ ใช้ประกอบการเรียนการสอนโดยบรรจุเนื้อหาสาระเกี่ยวกับงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นงานที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรืออื่นๆ จะต้องมืบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องเป็นไปตามความต้องการ ดังกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หลายมาตรา ระบุว่า การจัดการศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น นอกเหนือจากรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสารหลักสูตรในส่วนของที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและภารกิจของโรงเรียน

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นไปเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน เกิดความร่วมมือได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากชุมชนทำให้การดำเนินงานหลักของโรงเรียนประสบผลสำเร็จ ในทางกลับกันโรงเรียนให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการและอื่นๆ ในการพัฒนาชุมชนและสังคม ตลอดจนร่วมกันป้องกันแก้ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

ขอขอบคุณ นักวิชาการ นักเขียน ผู้แต่งตำรา ที่ผู้แต่งได้นำมาอ้างถึง ขอขอบคุณครูอาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนมา และผู้มีพระคุณทุกท่าน

ขอขอบพระคุณ บิดามารดาผู้ให้กำเนิด และครอบครัวที่ให้กำลังใจตลอดมา ทำให้ผู้เขียนมีวันนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนา กาญจนพันธ์
ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง